

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 71.

Sjette Session.

61de Møde.

Onsdagen den 21de Marts.

(Forts.)

Premierministeren: Den ærede Landstingsmand, som nu satte sig, henviste i Begyndelsen af sit Foredrag til nogle Uttringer af mig under Sagens foregaaende Behandling, navnlig at jeg havde sagt, at Sagen var over et Decennium gammel, hvilket efter Sammenhængen betydede, at Spørgsmaalet om een Skoles Nedlæggelse, foruden de tidligere nedlagte Skoler, var over et Decennium gammel, og at det, der stod tilbage at gøre for den nærmeste Tid, var at bestemme sig for et Valg mellem de 2 à 3 Skoler, der kunde vælges imellem. Disse Uttringer troer jeg ikke have fundet den allermindste Modsigelse i Mit, hvad den ærede Landstingsmand har anført. Han har, saavidt jeg bemærkede, ikke yttret det Mindste mod, at dette var rigtigt; derimod har han yttret sig om Grundene til, at Kolding ikke skulde vælges. Han har ikke modsagt, at een Skole maatte nedlægges; men han har sagt, at det ikke burde være Kolding. Her har han nu kun fremhævet een Grund, som alt tidligere er blevet fremhævet, nemlig at det med Hensyn til den danske Befolkning i Slesvig var af Bigtighed at have en Skole i Kolding. Jeg skal ikke opholde mig ved den Maade, hvorpaa dette er gjort gjældende; jeg skal for mit Vedkommende holde mig til det, som maa være Sagens Genstand, det er, om der med Hensyn til det nordlige Slesvig, saaledes som Forholdene nu ere — Forholdene for 1848 troer jeg idetmindste ikke ligge Sa-

gen nær — mangler tilstrækkelige Skoler for den derværende danske Befolkning. Naar man nu tager Hensyn til, at der er to danske Skoler i Slesvig, og at Ribe Skole ligger tre Mile nede i Slesvig, og er for Djebliffet en meget blomstrende Skole, saa turde det hælde sig, at dette Distrikt af Monarchiet, selv naar man tager det sydligste Jylland til, har nok saa mange danske Latinskoler som noget andet Distrikt i Kongeriget. Jeg troer ikke, at en Skole kan imødegaae saadanne politiske, voldsomme Bevægelser, som den ærede Landstingsmand opholdt sig længe ved at skildre; jeg troer derimod, at det er af Bigtighed for at opretholde det danske Sprog, den danske Befolknings aandelige Interesser, at der er et tilstrækkeligt Antal danske Latinskoler i det vedkommende Distrikt. Mere synes jeg ikke vedkommer denne Sag. Men den ærede Taler har tilføjet nogle Uttringer, som jeg ikke kan andet end tilbagevise. Han sagde nemlig, at efterat Mændene for 1848 vare komne tilbage i Kongens Raad, brugtes denne Skoles Nedlæggelse som et Sonoffer til Slesvigholstenerne, fordi man havde tilladt sig at oprette Haderslev Skole, derefter søiede han til: „Jeg tør ikke sige, at det er saa.“ Men naar den ærede Taler ikke tør sige, at det er saa, saa skulde han efter min Mening have tlet dermed. Det er en høist nærgaaende Uttring for den danske Mand, som stod i Spidsen for den daværende Regjering, og der dengang som Minister beskæftigede sig med disse Sager, og i sin Functionstid lod udarbejde dette Lovforslag. Jeg troer vistnok, at Ingen, der kender denne Mand nøiere, vil troe, at den Tante skulde have foresvævet ham, at han af Misforstaaelse med og endnu mindre som et Sonoffer for Haderslev Skoles Opret-